

Maa- ja metsätalousministeriölle

8.12.2021

Viite: Dnro VN/27690/2021

Asia: Maa- ja metsätalousministeriön asetus poikkeusluvalla sallittavasta suden metsästyksestä poronhoitoalueen ulkopuolella metsästysvuonna 2021—2022

WWF kiittää mahdollisuudesta lausua tässä asiassa ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

Yleistä

Maa- ja metsätalousministeriö esittää, että suden kannanhoidollinen metsästys sallittaisiin uudestaan. Suden kannanhoidollista metsästystä kokeiltiin vuosina 2015–2016 huonoin tuloksin. Kokeilun toisen vuoden jälkeen maa- ja metsätalousministeriö totesi, ettei metsästyksen kestävyttä voitu varmistaa. Jälkikäteen korkein hallinto-oikeus katsoi EU:n tuomioistuimen ratkaisuun pohjautuen, että poikkeusluvut eivät olleet luontodirektiivin mukaisia, eikä niitä olisi siten tullut myöntää. Myöskään nyt lausunnolla oleva esitys ei sisällä selviä ja täsmällisiä, tieteelliseen tietoon pohjautuvia perusteita, joita kannanhoidollisten poikkeuslupien myöntäminen oikeusratkaisujen mukaan edellyttää.

Susi on Suomessa erittäin uhanalainen (EN) laji, jonka ainoa uhka ja uhanalaisuuden ainoa syy on pyynti. Suden suojelun ja siitä poikkeamisen reunaehdot asetetaan EU:n luontodirektiivissä. Luontodirektiivin (92/43/ETY) artiklan 12 mukaisesti susi on tiukasti suojeltava laji, jonka yksilöiden tahallinen tappaminen on kiellettyä. Suden suojelusta on mahdollista poiketa, jos lain edellyttämät kolme ehtoa täyttyvät.

WWF näkee tärkeäksi, että kansalaisten huoli susia koskien ymmärretään. Susikannan hoitosuunnitelmassa keskeisenä muutostekijänä on tunnistettu susien sietämisen edistäminen ja sitä kautta perustan luominen suden hyväksyttävyydelle. Keinoja tavoitteen saavuttamiseen ovat mm. viestintä, vahinkojen ennaltaehkäisy, toimiva korvausjärjestelmä sekä alueelliset suurpetoyhdyshenkilöt.

WWF korostaa hyväksyvänsä poikkeusluvalla tapahtuvan suden metsästyksen, kun perustelut ovat riittävän vahvat ja lain mukaiset, ja kun samalla voidaan varmistaa susikannan kehittyminen suotuisan suojelun tasolle. Nyt lausunnolla olevan esityksen pohjalta luontodirektiivissä määritellyt edellytykset kannanhoidolliselle metsästykselle eivät WWF:n näkemyksen mukaan täyty.

WWF muistuttaa lisäksi, että sudella, kuten kaikilla luontaisilla lajeillamme, on itseisarvo. Suurpedoilla on lisäksi merkittävä tehtävä ekosysteemien huipulla, ja ne mm. rajoittavat keskikokoisten petoeläinten kuten ketun ja supikoiran kantoja. Samalla ne auttavat pitämään yllä saalislajien elinvoimaisuutta pyydystämällä heikkoja yksilöitä. Suurpedoista hyötyvät myös

monet muut lajit, jotka hyödyntävät suurpetojen tuottamia haaskoja. Esimerkiksi suden puuttuminen nykyisin käytännössä kokonaan Tunturi-Lapista on todennäköisesti osasyynä naalin ahdinkoon. Suurpedot voivat tuoda myös taloudellista hyvinvointia muuttotappiosta kärsiville syrjäseuduille esimerkiksi luontomatkailun kautta.

Oikeudelliset edellytykset kannanhoidolliset metsästyksen aloittamiselle

Asetusluonnoksessa kuvataan kannanhoidollisen metsästyksen tavoite seuraavasti: *”Suotuisalla suojelun tasolla olevan susikannan rajoitetulla metsästyksellä säädellään susikannan kasvua ja pyritään siten vähentämään susikantaan liittyviä sosioekonomisia konflikteja ja edistämään suden hyväksyttävyyttä niin, että susikannan suotuisa suojelutaso voidaan turvata.”*

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklassa on vahvistettu ennalta varautumisen periaate, jonka tavoitteena on varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso ennalta ehkäisevän päätöksenteon avulla riskitapauksissa. Komission luontodirektiiviä koskevan ohjeasiakirjan mukaan liitteessä IV lueteltujen lajien, kuten suden, asianmukainen ja tiukka suojelujärjestelmä edellyttää johdonmukaisia ja koordinoituja ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä.¹

Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisun (C-674/17) mukaan 12 artiklan noudattaminen edellyttää jäsenvaltioilta paitsi kattavan lainsäädännön antamista myös konkreettisten ja nimenomaisten suojelutoimenpiteiden toteuttamisesta. Ratkaisun mukaan tiukka suojelujärjestelmä edellyttää johdonmukaisten ja yhteen sovitettujen ennaltaehkäisytoimien toteuttamisesta.

EU:n tuomioistuimen ratkaisussa (C-674/17) todetaan, että 16 artiklan edellytyksiä suojelusta poikkeamiselle on tulkittava suppeasti ja todistustaakka edellytysten täyttymisestä on päätöksen tekevällä viranomaisella.

Suden suojelusta on 16 artiklan mukaan mahdollista poiketa ainoastaan, jos lain edellyttämät kolme ehtoa täyttyvät. Ensinnäkin poikkeaminen ei saa vaarantaa tieteellisesti määriteltyä susikannan suotuisaa suojelutasoa. Toiseksi poikkeuksen on oltava ainut tyydyttävä ratkaisu susikysymysten ratkaisemiseen. Kolmanneksi, vain jos kaksi ensimmäistä edellytystä täyttyvät, suden kannanhoidollinen metsästys voidaan aloittaa, jos se on mahdollista toteuttaa valikoiden, rajoitetusti ja tarkoin valvotuissa oloissa.

Näiden kolmen edellytyksen täyttymistä nyt lausunnolla olevassa esityksessä tarkastellaan alla.

¹ Komission tiedonanto. Ohjeasiakirja luontodirektiivin mukaisesta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta. Bryssel 12.10.2021 C(2021) 7301 final, s.12.

Luontodirektiivin ensimmäinen edellytys: suotuisan suojelun tason säilyttäminen

Suden suotuisan suojelun taso ei ole määriteltävissä poliittisesti, vaan sen on perustuttava tieteeseen ja noudatettava sekä kansallista että Euroopan unionin oikeutta.

Komissio on asiassa C-342/05 ottanut kantaa suden suotuisan suojelun tasoon Suomessa toteamalla, että koska susi on Suomessa erittäin uhanalainen laji, sen suojelun tasoa ei voida pitää suotuisana tässä jäsenvaltiossa. Myös ratkaisussa KHO:2020:28 (asiasta ennakkoratkaisu EUT C-674/17) on arvioitu vuosien 2015-2016 kannanhoidollisen metsästyksen lainmukaisuutta ja siinä katsottiin, ettei oltu esitetty, ettei kannanhoidollinen metsästys entisestään huonontanut susikannan epäsuotuisaa tasoa.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa KHO:2013:185 on arvioitu suotuisan suojelun tasoa ja edellytyksiä suojelusta poikkeamiselle. Ratkaisussa siteerataan oikeuskirjallisuutta seuraavasti: *"Uhanalaisten lajien osalta lajin suojelutilannetta ei voida kuvata määritelmällä suotuisa eikä poikkeuksen myöntämisedellytys voi siten täytyä. --- Arvioinnissa on lisäksi noudatettava varovaisuusperiaatetta, sillä luonnontieteellistä tietoa leimaa aina epävarmuus -- - Jos lajin suojelutaso alittaa suotuisan suojelutason rajan, oikeudelliset edellytykset poikkeuksen myöntämiselle eivät täyty."*

Myöskään populaatiogeneettisen tutkimuksen mukaan² erittäin uhanalainen laji ei lähtökohtaisesti ole suotuisalla suojelun tasolla. Susi on Suomessa erittäin uhanalainen laji ja sen uhanalaisuuden ainoa syy on pyynti.

Huomionarvoista on lisäksi, että maa- ja metsätalousministeriö on itse antanut Luonnonvarakeskukselle (LUKE) tehtäväksi tuottaa päätöksenteon tueksi susikannan suotuisan suojelutason viitearvo. Tämä työ on kesken ja valmistuu vasta syksyllä 2022. Maa- ja metsätalousministeriön suden kannanhoidollisen metsästyksen [suunnitteluhankkeen raportin](#) mukaan kyseinen viitearvo on keskeinen kriteeri kannanhoidollisessa metsästyksen avaamisessa.

LUKE julkaisi susikannan suotuisan suojelutason viitearvojen määrittelyhankkeesta [väliraportin](#) syksyllä 2021. Sen alustavien tulosten mukaan Suomen nykyinen susikanta on liian pieni säilyäkseen geneettisesti elinvoimaisena edes melko lyhyellä aikavälillä. Suomen susikannan tulisi olla vähintään 500 yksilöä, jotta kanta pysyisi elinvoimaisena ja välttyisi sukusiitoksen negatiivisilta vaikutuksilta seuraavien viiden sukupolven aikana. Vuodenkierrossa susien määrä on pienimmillään maaliskuussa ennen kevään pentujen syntymistä. Maaliskuussa 2021 Suomessa oli noin 300 sutta.

On hyvin ristiriitaista, että maa- ja metsätalousministeriö esittää kannanhoidollisen metsästyksen aloittamista viitearvon laskennan ollessa kesken, ja perustelee esitystään itse tekemällään tulkinnalla, jonka mukaan susikanta olisi suotuisalla tasolla. Lisäksi tämä tulkinta perustuu laskelmaan, jossa pienin elinvoimainen susikanta oletetaan huomattavasti

² Laikre, L., Nilsson, T., Primmer, C.R., Ryman, N. & Allendorf, F.W. 2009. Importance of genetics in the interpretation of favourable conservation status. *Conserv. Biol.*, 23, 1378-1381.

pienemmäksi kuin voimassa olevassa suden kannanhoitosuunnitelmassa asetettu pienin elinvoimainen kanta. Suden kannanhoidollinen metsästys halutaan aloittaa ilman tieteellistä tukea, mikä on vastoin EU:n luontodirektiivin edellytyksiä ja varovaisuusperiaatetta.

Yllä esitetyn perusteella on katsottava, ettei suden suojelun taso ole tällä hetkellä suotuisa, eikä lausunnolla oleva asetus täytä luontodirektiivin ensimmäistä edellytystä suden kannanhoidollisen metsästyksen aloittamiseksi. Lisäksi huomioon tulee ottaa varovaisuusperiaate, jonka mukaan tieteellisesti epävarmassa tilanteessa on erehdyttävä luonnon hyväksi eli mahdollinen vahingoittava toimenpide, kuten kannanhoidollinen metsästys, on jätettävä tekemättä.

Luontodirektiivin toinen edellytys: muiden tyydyttävien ratkaisujen puuttuminen

Jotta luontodirektiivin mukaisesta suojelusta voitaisiin poiketa, tulee lisäksi osoittaa, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole kuin poiketa lajin suojelusta. EU:n tuomioistuimen ennakkoratkaisussa C-647/17 linjattiin, että jäsenvaltion on esitettävä täsmälliset ja asianmukaiset perustelut sille, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole niiden päämäärien saavuttamiseksi, joihin on vedottu poikkeuksen tueksi.

Tuomioistuin linjasi: *"Tätä perusteluvollisuutta ei ole noudatettu silloin, kun poikkeuksesta tehdyssä päätöksessä ei ole mainintaa siitä, ettei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, eikä viittausta tämän osalta merkityksellisiin teknisiin, oikeudellisiin ja tieteellisiin selvityksiin. Edellä esitetyn perusteella toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia poikkeuslupia myönnettäessä osoitettava asiassa merkitykselliseen parhaaseen tieteelliseen ja tekniseen asiantuntemukseen tukeutumalla, ettei tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi kyseessä olevassa yksittäistapauksessa vallitsevissa olosuhteissa ole muuta tyydyttävää ratkaisua, joka mahdollistaisi luontodirektiivissä asetettujen kieltojen noudattamisen."*

Asetusluonnoksessa ministeriö ehdottaa muuksi tyydyttäväksi ratkaisuksi sitä, että EU-oikeutta muutettaisiin siten, että sutta voisi metsästä vapaasti. Asetusluonnoksessa todetaan: *"Muu tyydyttävä ratkaisu olisi muuttaa luontodirektiivin liitteitä luontodirektiivin 19 artiklan mukaisessa menettelyssä siten, että susi siirrettäisiin Suomen populaation osalta liitteestä IV liitteeseen V. -- Johtopäätöksenä voidaan todeta edellisestä, että suotuisalla suojelun tasolla olevan kannan kasvun säätelylle ja siihen liittyvien konfliktien hallinnalle ei ole muuta tyydyttävää ratkaisua kuin sallia suden suojelusta poikkeaminen luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan e-alakohdan perusteella."* Ministeriön toive lainsäädäntömuutoksesta ei ole täsmällinen tai asianmukainen peruste laista poikkeamiselle, eikä toivetta ole liitetty merkityksellisiin tieteellisiin, teknisiin ja oikeudellisiin selvityksiin.

Asiassa C-342/05 tuomioistuin on todennut, että päätökset, jotka yhtäältä eivät perustu arviointiin siitä, millä tavoin niillä sallittava susien tappaminen vaikuttaa tämän lajin kantojen suotuisaan suojelun tasoon niiden luontaisella levinneisyysalueella, ja joita toisaalta ei ole perusteltu täsmällisesti ja asianmukaisesti muun tyydyttävän ratkaisun puuttumisen osalta, ovat luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan vastaisia.

Luontodirektiivin kolmas edellytys: 16 artiklan mukaiset a-e-kohdat

Luontodirektiivin mukaan, jos yllä esitetyt kaksi ensimmäistä edellytystä täyttyvät, poikkeaminen voidaan suorittaa luontodirektiivin 16 artiklan a-e kohtien kriteerien perusteella niiden asettamien edellytysten täytyessä. Kannanhoidollinen metsästys voidaan toteuttaa e-kohdan mukaisesti. Jos kaksi ensimmäistä edellytystä eivät täyty, ei suden suojelusta voida lain mukaan poiketa. Jos tulevaisuudessa luontodirektiivin 16 artiklan kaksi ensimmäistä ehtoa täyttyvät, kannanhoidollisen metsästys olisi toteutettava valikoiden, rajoitetusti ja tarkoin valvotuissa oloissa. Lisäksi WWF katsoo, että kannanhoidolliseen metsästyskiintiöön olisi laskettava mukaan ihmisen aiheuttama suden kokonaispoistuma, kuten vahinkoperusteisilla poikkeusluvilla ja poliisin määräyksestä tehdyt poistot. Komissio on aikaisemmin huomauttanut (C-342/05), että Suomen viranomaisten noudattama kannanhoidollista metsästystä koskeva käytäntö johtaa siihen, että susia voidaan tosiasiallisesti tappaa luvanvaraisesti huomattavasti yli maa- ja metsätalousministeriön asettaman ylärajan. WWF katsoo, että jos kannanhoidollinen metsästys aloitetaan, tulee varmistua, ettei näin käy toistamiseen.

WWF muistuttaa EU:n tuomioistuimen asiasta C-342/05, jossa komissio totesi vuosien 2015–2016 kannanhoidollisen metsästyksen osalta: *”Maa- ja metsätalousministeriön etukäteen asettamat vuosittaiset aluekiintiöt rajatulle ajanjaksolle eivät ole perusteltuja, koska poikkeukset tiukasta suojelujärjestelmästä poikkeamiselle on arvioitava 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti jokaisen pyyntiluvan kohdalla erikseen riippumatta ajankohdasta.”* Toisin sanoen vahinkoperusteisten poikkeuslupien lisäksi myös kannanhoidolliset poikkeusluvut tulisi toteuttaa valikoiden, rajoitetusti ja tarkoin valvotuissa oloissa.

Ministeriö toteaa asetusluonnoksessaan direktiivin edellytysten noudattamisen olevan mahdotonta lumettomana aikana: *”Lisäksi EU-tuomioistuimen ja KHO:n ratkaisukäytännön perusteella vahinkoa aiheuttava yksilö on pystyttävä identifioimaan, joten valikointi on lähes mahdotonta laumasta etenkin lumettomana aikana tai vuotena.”* WWF huomauttaa, että jos luontodirektiivin poikkeusedellytysten täyttäminen on ”lähes mahdotonta” kuten ministeriö esittää, ei poikkeusta tule toteuttaa.

Muut asetuseruonnoksen perustelut

1. Salametsästyksen uhka

Asetuseruonnoksessa perustellaan kannanhoidollisen metsästyksen aloittamista sillä, että se vähentäisi susiin kohdistuvaa laitonta tappamista. WWF huomauttaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on asiassa C-674/17 katsonut, että pelkästään se, että on olemassa salametsästyksen kaltaista laitonta toimintaa tai että sen valvonnan toimeenpanossa on kohdattu vaikeuksia, ei riitä vapauttamaan jäsenvaltiota velvollisuudestaan taata luontodirektiivin liitteen IV mukaisesti suojeltujen eläinten suojele. Tällaisessa tilanteessa jäsenvaltion on tuomioistuimen mukaan päinvastoin huolehdittava ensisijaisesti siitä, että laittoman toiminnan valvonta on tiukkaa ja tehokasta. Näin ollen salametsästyksen uhkaa ei voida katsoa perustelluksi syyksi suden suojelesta poikkeamiselle. Sen sijaan, että salametsästyksen uhkaa käytettäisiin perusteena suden laillisen metsästyksen aloittamiseksi, tulisi ministeriön pohtia keinoja, kuinka rikoksia ehkäistäisiin tehokkaasti ja siten varmistettaisiin erittäin uhanalaisen lajin selviytyminen.

Ratkaisussa C-674/17 tuomioistuin katsoi, että kansallisen viranomaisen on esitettävä täsmällisiä tieteellisiä tietoja ja tarvittaessa myös vertailevia tietoja kannanhoidollisen metsästyksen vaikutuksista suden suojelele tasoon sen oletettaman tueksi, että kannanhoidollisen metsästyksen salliminen todella voi vähentää laitonta tappamista, ja että se voi vähentää sitä niin paljon, että sillä on myönteinen nettovaikutus susikannan suojelele tasoon, ottamalla tässä huomioon myönnettäviksi aiottujen poikkeuslupien määrä ja uusimmat arviot laittoman pyynnin määrästä.

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on puolestaan tuonut esiin sen, ettei ole minkäänlaista tieteellistä näyttöä, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että rauhoitetun lajin laillinen metsästyks vähentäisi salametsästyksiä siinä laajuudessa, että tällä olisi kokonaisvaltaisesti tarkastellen positiivinen vaikutus suden suojelele tasoon. Lisäksi on päinvastoin huomioitava, että tutkimusten mukaan laillinen metsästyks ei lainkaan välttämättä vähennä laitonta metsästyksiä.³

2. Metsäpeuran suojele

Asetuseruonnoksessa esitetään, että yksi perustelu suden kannanhoidolliselle metsästykselle on metsäpeuran suojele. Myös WWF katsoo metsäpeuran suojelele

³ Louchouart NX, Santiago-Ávila FJ, Parsons DR, Treves A. 2021 Evaluating how lethal management affects poaching of Mexican wolves. R. Soc. Open Sci. 8: 200330. <https://doi.org/10.1098/rsos.200330>

olevan tärkeää. Tulee kuitenkin huomioida, että suurin syy metsäpeuran ahdinkoon on metsätalous: lajille luontaisista laajoista metsä- ja suoerämaista on enää sirpaleita jäljellä. Metsäpeuran suojeluun on muitakin keinoja kuin suden suojelusta poikkeaminen, mistä syystä metsäpeuran suojelu ei täytä luontodirektiivin poikkeusperusteita. WWF korostaa, että metsäpeuran suojelua voidaan edistää suojelemalla lajin elinympäristöjä eli suojelemalla ja ennallistamalla laajoja metsä- ja suokokonaisuuksia.

Komission ohjeasiakirjassa esitetään, että olisi epätavallista perustella poikkeusta laittamalla etusijalle sellaisen lajin edut, joka on yleinen ja menestyvä verrattuna lajiin, jonka suojelusta halutaan poiketa.⁴ Ohjeasiakirjan mukaan ennen kuin harkitaan poikkeuksen myöntämistä saalislajin suojelemiseksi, olisi arvioitava kaikki muut mahdolliset uhat (esimerkkinä mainittu elinympäristön heikkeneminen) ja puututtava niihin.⁵

Ottaen huomioon, että koska susi on Suomessa erittäin uhanalainen laji, kun taas metsäpeura on silmällä pidettävä, uhanalaisemman lajin suojelusta poikkeamista ei ole johdonmukaista perustella sitä vähemmän uhanalaisen lajin suojelulla. Lisäksi komission ohjeen valossa on todettava, ettei metsäpeuran suojelun perusteella voida poiketa uhanalaisen lajin suojelusta.

3. Suden arvon kasvattaminen riistaeläimenä

Asetusluonnoksen perusteluissa esitetään, että kannanhoidollisen metsästyksen tarkoituksena on nostaa suden arvoa riistaeläimenä. Luontodirektiivin tarkoituksena ei kuitenkaan ole lisätä tiukasti suojeltujen ja uhanalaisten lajien arvoa riistaeläimenä, vaan päinvastoin kieltää näiden lajien tappaminen ja edistää lajien suojelua.

4. Suden hyväksyttävyyden edistäminen

Asetusluonnoksessa esitetään, että kannanhoidollisella metsästyksellä pyritään edistämään suden hyväksyttävyyttä. Keinoja tämän tavoitteen saavuttamiseen ovat viestintä, vahinkojen ennaltaehkäisy, toimiva korvausjärjestelmä sekä alueelliset suurpetoyhdyshenkilöt. Toisaalta maa- ja metsätalousministeriö ei esitä tieteellistä näyttöä siitä, että kannanhoidollinen metsästys lisäisi suden suojelun hyväksyttävyyttä.

⁴ Komission tiedonanto. Ohjeasiakirja luontodirektiivin mukaisesta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta. Bryssel 12.10.2021 C(2021) 7301 final, s. 54.

⁵ Komission tiedonanto. Ohjeasiakirja luontodirektiivin mukaisesta yhteisön tärkeinä pitämien eläinlajien tiukasta suojelusta. Bryssel 12.10.2021 C(2021) 7301 final, s. 55.

5. Vahinkoperusteiset poikkeusluvut tai poliisin poistomääräykset eivät mahdollista kannan säätelyä

Asetusluonnoksessa esitetään, että kannanhoidollinen metsästys tulee sallia, koska vahinkoperusteiset poikkeusluvut tai poliisin poistomääräykset eivät mahdollista kannan säätelyä. WWF huomauttaa, että vahinkoperusteisten poikkeuslupien tai poliisin poistomääräyksien tarkoituksena ei ole mahdollistaa suunnitelmallista kannan säätelyä, vaan poistaa luontodirektiivin mukaisesti merkittävää haittaa ja vaaraa aiheuttavat yksilöt.

6. Populaatiokoon arvioinnin ulottaminen Suomen alueen ulkopuolelle

Asetusluonnoksessa esitetään, että LUKEn tieteellisesti määrittämä pienin elinvoimainen populaatiokoko 500 sutta voi tosiasiaassa olla pienempi, mikäli muuttovirtaa tulee Venäjältä tarpeeksi. Euroopan unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisun (C-674/17) mukaan arvioinnissa ei oteta huomioon susikannan luontaisen levinneisyysalueen osaa, joka ulottuu tietyille sellaisessa kolmannessa valtiossa sijaitseville alueille, jota eivät sido unionin tärkeinä pitämien lajien tiukan suojelun velvoitteet (esimerkiksi Venäjä tai Norja).

7. Suden aiheuttamat kotieläinvahingot

Asetusluonnoksen perusteluissa vedotaan siihen, että kannanhoidollinen metsästys ehkäisisi suden aiheuttamia kotieläinvahinkoja. Kotieläinvahinkojen osalta tuomioistuin on katsonut (KHO:2020:29), että muu tyydyttävä ratkaisu on kotieläinten suojaaminen ja suojaaminen on omistajan vastuulla. Muu tyydyttävä ratkaisu olisi myös toimiva korvausjärjestelmä.

WWF katsoo, että nyt lausunnolla oleva esitys ei sisällä selviä ja täsmällisiä, tieteelliseen tietoon pohjautuvia perusteita, joita kannanhoidollisten poikkeuslupien myöntäminen oikeusratkaisujen mukaan edellyttää.

Yhteenveto

Susi on Euroopan unionissa tiukasti suojeltu laji, ja sen suojelusta on mahdollista poiketa vain jos luontodirektiivissä määritellyt edellytykset poikkeamiselle täyttyvät.

Edellä kuvatuilla perusteilla **WWF katsoo, etteivät edellytykset suden kannanhoidollisen metsästyksen aloittamiseksi täyty lausunnolla olevassa esityksessä. Asetus kannanhoidollisen metsästyksen aloittamiseksi on WWF:n näkemyksen mukaan lain ja oikeuskäytännön vastainen eikä sitä tule saattaa voimaan.**

WWF:n mielestä on erittäin tärkeää, että kansalaisten huolta susiasioissa kuunnellaan. Lisäksi on hyvin tärkeää, että suden yhteiskunnallista hyväksyttävyyttä edistetään. Tämä tulee toteuttaa ensisijaisesti viestinnällä, vahinkojen ennaltaehkäisyllä, toimivalla korvausjärjestelmällä sekä alueellisilla suurpetoyhdyshenkilöillä.

Nykylainsäädäntö mahdollistaa uhkaa ja merkittävää vahinkoa aiheuttavan suden poistamisen silloin, kun perustelut suojelusta poikkeamiselle ovat riittävän vahvat ja luontodirektiivin mukaiset.

Maailman Luonnon Säätiö – World Wide Fund For Nature, Suomen rahasto sr.

Jari Luukkonen
Suojelujohtaja

Raija-Leena Ojanen
Oikeudellinen neuvonantaja

Petteri Tolvanen
Ohjelmajohtaja